

THIÊN THẦN BẢN MỆNH CỨU GỠ HÔN NHÂN TAN VỠ

Tôi thuộc về một gia đình Công Giáo đạo đức. Nơi căn nhà của cha mẹ tôi tại bang Indiana, Hoa Kỳ, chúng tôi dành chỗ cho các Thánh Thiên Thần. Vào các lễ lớn, Bà Nội tôi người Ý, dọn thêm một chỗ trên bàn ăn, dành cho Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Mỗi dịp lễ sinh nhật của ai, người đó phải dọn thêm một chỗ cho vị Thiên Thần Bản Mệnh của mình. Nội giải thích cho chúng tôi:

- Đây là cách thức bày tỏ lòng ghi ơn đối với Thánh Thiên Thần Bản Mệnh và xin Ngài tiếp tục gìn giữ trong tuổi mới bắt đầu!

Tôi thật sự tin tưởng nơi sự hiện diện và trợ giúp của các Thánh Thiên Thần.

Tại trường học, các Nữ Tu cũng giảng cho chúng tôi biết về các Thánh Thiên Thần. Mỗi khi đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ, chúng tôi có thói quen nhường cho Thánh Thiên Thần Bản Mệnh bước trước vào ghế quý. Một trong các Kinh tôi học thuộc lòng trong tuổi thơ:

- **Lạy Thiên Thần Chúa là Đấng chăm sóc con, xin Thiên Thần soi sáng, trông coi, nâng đỡ và điều khiển con, là kẻ được chính Lòng Nhân Hậu THIÊN CHÚA trao phó cho Thiên Thần gìn giữ. AMEN.**

Tuổi thơ tôi trôi qua trong bầu khí đạo đức cho đến năm 14 tuổi. Năm ấy, một biến cố xảy ra làm đảo lộn tất cả. Đứa em trai tôi yêu quý cách riêng - tên Frank, lên 8 tuổi - bị bệnh bạch huyết và qua đời.

Tôi còn nhớ như in cái ngày buồn thảm đó. Ba Mẹ tôi từ nhà thương trở về, đôi mắt đỏ hoe. Cha Sở đến thăm gia đình và nói với chúng tôi:

- Thiên Thần Bản Mệnh của Frank đã đưa em về Thiên Đàng!

Trước cái chết bất ngờ của em, tôi chỉ biết khóc và khóc thật nhiều. Bà Nội tôi cũng sưng sờ đau đớn đến độ, trong phút chốc, bà quên hết tiếng Mỹ, và chỉ nói được tiếng Ý!

Phần tôi, sau khi khóc hết nước mắt, bỗng một niềm tức giận dâng trào trong lòng. Tôi tức tối tự nhủ:

- Sao Ba Má không nói trước cho mình biết là em Frank sắp chết??? Sao Thánh Thiên Thần Bản Mệnh em lại không gìn giữ em, mà lại để cho em chết??? Mình thật ngu đần khi tin vào sự hiện diện của các Thánh Thiên Thần!!!

Sự giận dữ tột độ đó đã thay đổi hẳn tính tình của tôi. Chưa hết, tôi còn ném sự giận dữ trên mọi người và mọi vật chung quanh. Mỗi khi Bà Nội muốn nói với tôi về các Thánh Thiên Thần, tôi bỏ đi, bịt tai lại và

không thèm nghe. Năm ấy, khi lễ sinh nhật của tôi đến, tôi nhất định không dọn thêm chỗ trên bàn ăn cho Thánh Thiên Thần Bản Mệnh, như thói quen vẫn làm.

Sự giận dữ từ đó cứ theo đuổi tôi, cả khi tôi cưới Maria làm vợ, và có việc làm, có đời sống khá giả. Chúng tôi có được 3 đứa con. Tôi đâm đầu vào công việc và chỉ biết có công việc! Tôi làm việc từ sáng tới tối, và khi trở về nhà, chẳng thèm để ý đến vợ con. Lúc đó tôi 30 tuổi.

Ngày cuối tuần lễ Phục Sinh năm ấy, hiền thê tôi bước vào nơi tôi làm việc và nói:

- Jack, em sắp rời anh. Em muốn xin ly dị. Làm sao em có thể tiếp tục sống với một người chồng, chỉ biết có việc làm và bỏ mặc vợ con ngoài lề cuộc sống??? Em đã đưa các con về nhà mẹ em. Bây giờ em cũng đến ở với mẹ em và các con. Nếu anh muốn cho mẹ con em trở về với anh, thì anh phải thay đổi lối sống!

Nói xong, nàng bước ra và đóng sập cửa lại.

Biến cố bất ngờ xảy ra khiến tôi cứng miệng, không thốt nên lời nào. Tôi cảm thấy con tim đau nhói, y như ngày tôi nhận tin đưa em trai qua đời.

Khi trở về nhà, chỉ còn một mình, tôi giận dữ xuống phòng ăn, mở tủ và lôi tất cả ly, đĩa trong tủ ra ném bể tan tành. Khi ném chồng đĩa cuối cùng, những đĩa mà tôi vẫn dùng ngày còn bé, tim tôi se lại. Tuy vậy, tôi vẫn tiếp tục ném cho vỡ từng cái một. Nhưng đến đĩa chót, tôi không tài nào nhấc lên được. Cái đĩa như bị dính chặt dưới bàn. Cùng lúc đó, tôi nghe một tiếng nói:

- Jack, dọn một chỗ cho Ta nơi bàn ăn!

Tiếng nói êm ái xuyên thấu tận tâm can. Tôi ngồi xuống bàn và ôm mặt khóc nức nở. Khóc xong, tôi nhìn chiếc đĩa duy nhất còn lại và tai nghe tiếng nói lặp lại một lần nữa. Tôi hỏi:

- Ngài là ai?

Tiếng nói trả lời:

- Con biết Ta là ai, Jack! Hãy dọn cho Ta một chỗ trên bàn ăn!

Vâng lời tiếng nói, tôi nhấc chiếc đĩa lên, lạ lùng thay, chiếc đĩa không còn bị dính trên bàn nữa. Tôi đặt đĩa, muỗng, nĩa, dao và ly chung quanh đĩa. Dọn xong, tự nhiên tôi cảm thấy tâm hồn thật bình an. Tôi ngước mắt lên và lần đầu tiên từ 16 năm qua, tôi đọc lời Kinh của ngày thơ ấu:

- Lạy Thiên Thần Chúa là Đấng chăm sóc con, xin Thiên Thần soi sáng, trông coi, nâng đỡ và điều khiển con, là kẻ được chính Lòng Nhân Hậu THIÊN CHÚA trao phó cho Thiên Thần gìn giữ. AMEN.

Sáng sớm hôm sau, hiền thê tôi trở về với tôi. Nàng nói:

- Đêm qua, em không tài nào chợp mắt được. Một tiếng nói cứ lặp lại bên tai em: "Jack cần con, Maria à!"

Thánh Thiên Thần Bản Mệnh đã cứu gia đình tôi khỏi cuộc hôn nhân tan vỡ. Suốt đời, tôi tin tưởng và trông cậy nơi sự trợ giúp của Ngài.

Chứng từ của ông James Dibello, người Mỹ gốc Ý.

... THIÊN CHÚA dò thấu vực thẳm và cõi lòng nhân thế, hiểu rõ toan tính của con người, vì Đấng Tối Cao am tường tất cả và đưa mắt nhìn các dấu hiệu thời gian. THIÊN CHÚA công bố dĩ vãng và tương lai và mặc khải dấu vết của những điều bí ẩn. Không một ý nghĩ nào Ngài không thấu suốt, chẳng một lời nào là bí ẩn đối với Ngài. THIÊN CHÚA khôn ngoan sắp xếp những công trình vĩ đại, vì Ngài hằng có từ đời đời đến muôn muôn thưở, không cần thêm hay bớt điều gì và cũng chẳng cần ai làm cố vấn. Mọi công trình của THIÊN CHÚA kỳ diệu biết bao!" (Sách Huấn Ca 42,18-22).

("READER'S DIGEST", July/1993, trang 161-164)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt